

G. Reje.

130. Serbska reja.

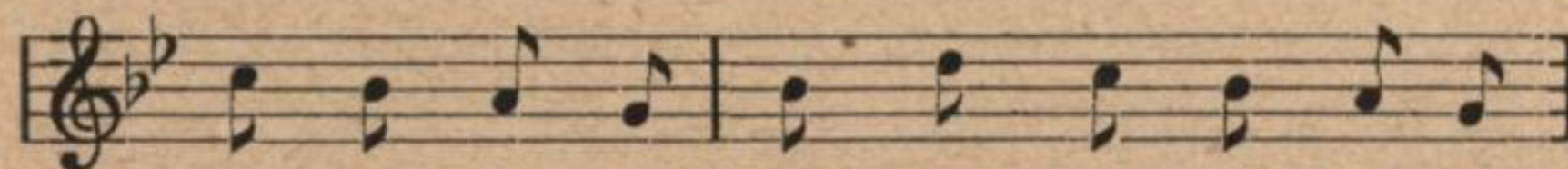
Narodny hłos.

1. Hdžež ta kwětka wo-nja, tam te pčołki zwonja,

zlě - tu - ja te mje - te - le; hdžež te

mys - le ste - ja, tam te wóč - ka dže - ja,

nóžka pu - čik nam'kać wě.

2. Hdžež so keččik šeri, šwórčo žołma čeri, so-
łobik rad zaspěwa; hdžež so z winkom klinka, pódla
rjana Minka, tam knjez hólčik přikhad ma.

3. Hdyž tu slónčko hrěje, to so kwětka směje,
barbne wóčko wotamka; lička róžowate, ručki lili-
jate, te knjez hólčik lubo ma.

4. Ranko slónčko stawa, hwěžkuje so trawa
z rosu złota, slěborna; rjeńši pjeršceń krasny, z dej-
mantami jasny holču młodženc zawdawa.

5. Ryba hraje w wodzi, po džečelku khodži
běła wowcka skačicy; a hdžež spěwy klinča, truny
k reji zynča, aj, tam statok wuzwolmy. H. Z.